Περί μνησικακίας (Άγιος Τύχων, επίσκοπος Ζαντόνκ)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 6 Νοεμβρίου, 2015

[Ἀπὸ τὶς ἐπιστολὲς τοῦ Ἅγ. Τύχωνος, ἐπισκόπου Ζαντόνκ]

Ἀξιότιμε καὶ ἀγαπητὲ κ. Ι. Β.

Ἔμαθα, πὼς εἶχες κάμει μήνυση ἐναντίον τοῦ Φ. Λ., ἐπειδὴ σὲ πρόσβαλε μὲ ὡρισμένες ὑβριστικὲς λέξεις· καὶ πὼς αὐτὸς ἔχει πιὰ πρὸ πολλοῦ πεθάνει! Ἀκόμα ἔμαθα, πώς σοῦ ἔστειλε κάποιον, καὶ σοῦ ζήτησε νὰ τὸν συγχωρέσης. Μὰ σὺ, ὄχι μόνο δὲν τὸν συγχώρησες, ἀλλὰ καὶ τώρα θέλεις νὰ ἐκδικηθῆς τὸν γυιό του!

* * *

Ἂν αὐτὰ ἀληθεύουν, σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ ἀκούσης μὲ ὑπομονή. Καὶ νὰ κάμῃς αὐτὸ ποὺ θὰ σοῦ εἰπῶ:

1. Νὰ θυμᾶσαι, ὅτι ἡ μνησικακία εἶναι ἡ πρώτη νίκη τοῦ διαβόλου ἐπάνω μας. Ὁ διάβολος δὲν χαίρεται γιὰ τίποτε ἄλλο τόσο, ὅσο γιὰ μιὰ καρδιά, ποὺ τρέφει μέσα της κακία. Γιατί, ἐκεῖνος ποὺ κρατάει κακία, δὲν λαμβάνει συγχώρηση ἀπὸ τὸν Θεὸ· ἐπειδὴ καὶ ὁ ἴδιος δὲν συγχωρεῖ. Αὐτὸ διδάσκει ὁ Χριστός: "Ἐὰν μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν" (Ματθ. 6,15). Καὶ πῶς θὰ προσευχηθῆς στὸν Θεὸ λέγοντας "ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν", ἐὰν ἐσὺ ὁ ἴδιος δὲν συγχωρεῖς;

Ὁ ἀδελφός μας καὶ ἐμεῖς εἴμαστε τὸ ἴδιο. Μᾶς πρόσβαλε μὲ τὰ λόγια του; μᾶς ἐξύβρισε; Καὶ ἐμεῖς τί εἴμαστε; Σκουλίκια. Χῶμα. Στάχτη. Βρῶμα. Πόσες φορὲς τὴν ἡμέρα παροργίζομε τὸν Θεό, τὸν Πλάστη μας, ἐνώπιον τοῦ Ὁποίου οἱ οὐράνιες δυνάμεις μετὰ φόβου καὶ τρόμου παρίστανται; Καὶ τί συγχώρηση ἐλπίζομε νὰ λάβωμε ἀπὸ τὸν Θεό, ὅταν δὲ συγχωροῦμε τοὺς ὁμοίους μας; Ἁμαρτάνομε ὁ ἕνας εἰς βάρος τοῦ ἄλλου· ὀφείλομε καὶ νὰ συγχωροῦμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον! Διάβασε τὸ 18ο κεφάλαιο τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου. Αὐτὸ ποὺ γράφει στὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου, εἶναι τρομακτικὸ γιὰ ἐκείνους ποὺ δὲν συγχωροῦν τοὺς συνανθρώπους τους!

2. Τὸ ξέρεις, ὅτι θὰ πεθάνεις! Πότε; Τὸ ἀγνοεῖς. Μπορεῖ σήμερα! Μπορεῖ αὔριο! Μὰ τί θὰ γίνῃ, ἂν σὲ βρῆ ὁ θάνατος νὰ εἶσαι γεμάτος κακία; Ὁ Λ. ἔδειξε ταπείνωση. Καὶ

ἔτσι διόρθωσε τὸ κακὸ ποὺ εἶχε κάμει, ζητώντας νὰ τὸν συγχωρέσης. Καὶ ἐξώφλησε τὴν ὑποχρέωση, ποὺ εἶχε ἀπέναντί σου. Τί περισσότερο θέλεις; Ἔχεις τὴν ὑποχρέωση νὰ τὸν συγχωρέσης καὶ σύ! Ἐὰν δὲν τὸ κάνῃς, θὰ πεθάνης μὲ τὴν ὑποχρέωση ἀπραγματοποίητη. Καὶ τότε, τί ἔλεος θὰ βρῆς ἀπὸ τὸν Θεό; Καὶ κατὰ ποιὸ λόγο ὁ γυιὸς του εἶναι ἔνοχος ἀπέναντί σου; Ἐὰν τοῦ ζητοῦσες οἰκονομικὰ χρέη, τότε ὁ γυιὸς θὰ ἔπρεπε νὰ πληρώση γιὰ τὸν πατέρα, ἀφοῦ αὐτὸς ἐκληρονόμησε τὴν περιουσία τοῦ πατέρα του. Μὰ τώρα ὁ πατέρας ξεστόμισε μιὰ βρισιά. Τί γυρεύεις ἀπὸ τὸν γυιό του; Ἦταν ὁ γυιὸς συνένοχος μὲ τὸν πατέρα του; ἤ μήπως αὐτὸς ἔμαθε τὸν πατέρα του νὰ βρίζῃ; Ἂν εἶναι δυνατόν!

Σὲ ἱκετεύω. Κόψε την μιὰ γιὰ πάντα τὴν μνησικακία. Συγχώρησε τὴν ἁμαρτία τοῦ ἀδελφοῦ. Φρόντισε νὰ μὴ μείνης χρεωμένος μέχρι θανάτου. Συμφιλιώσου μὲ τὸ γυιό του. Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

Πίστεψέ με, ὅτι ὅλα αὐτὰ συμβαίνουν ἐξ αἰτίας τοῦ διαβόλου, ποὺ πειράζει τοὺς ἀνθρώπους, σπρώχνοντάς τους στὴν ἐχθρότητα. Φτύσε το, τὸ πονηρὸ πνεῦμα, πού σοῦ ἐνσπείρει τὸν λογισμὸ τῆς ἐκδίκησης. Καὶ ὑπάκουσε στὸν Χριστό, τὸν Σωτῆρα μας, τὸν Πλάστη τοῦ κόσμου, ποὺ προσευχήθηκε στὸν οὐράνιο Πατέρα ἀκόμα καὶ γιὰ ἐκείνους ποὺ τὸν σταύρωσαν. Ὁ Χριστός μᾶς δίνει τὴν ἐντολή: "Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς• εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν" (Λουκ. 6, 27). Συγχώρεσε τὸν συνάνθρωπό σου, ἂν θέλεις νὰ λάβης συγχώρηση ἀπὸ τὸν Χριστό. Διαφορετικὰ σὲ τί ἄφεση θὰ μπορέσης νὰ ἐλπίζῃς, ἐὰν ἐσὺ ὁ ἴδιος δὲν θέλεις νὰ δείξης ἔστω καὶ λίγη, ἕνα κουκουτσάκι, ἀνεξικακία;

Ἐκεῖνος, ὁ γυιὸς τοῦ πεθαμένου πατέρα, θὰ ἔλθη καὶ θὰ σοῦ ζητήση συγχώρηση! Οἱ φίλοι σου, θὰ χαροῦν γιὰ τὴν συμφιλίωσή σας. Οἱ ὑπηρέτες σου, θὰ σὲ ἀγαπήσουν. Οἱ γείτονές σου, θὰ σὲ μακαρίσουν. Μόνο ὁ Σατανᾶς θὰ σκάση. Γιατί ἡ Χριστιανικὴ ἀγάπη τὸν καίει. Ἂν αὐτὸ τὸ κάμῃς, θὰ εἶναι εὐάρεστο στὸν Χριστό, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν Θεὸ τῆς εἰρήνης. Καὶ ἐγὼ ὁ ἀνάξιος ποιμένας σου, θὰ σοῦ εἶμαι εὐγνώμων. Καὶ θὰ σὲ θυμᾶμαι. Καὶ θὰ σὲ μνημονεύω γιὰ πάντα. Κᾶμε το. Πρῶτα γιὰ τὸ δικό σου καλὸ• γιὰ νὰ βρῆς ἔλεος ἀπὸ τὸν Θεό. Καὶ ἔπειτα γιὰ τὸ καλό του ἀδελφοῦ σου, ποὺ ἔρχεται σὲ σένα, μὲ ταπείνωση. Καὶ τέλος, γιὰ νὰ μοῦ κάμνῃς τὴν χάρη• γιὰ νὰ ἐκπληρώσης τὴν ἐπιθυμία μου. Καὶ εἴθε ὁ εὔσπλαχνος Θεός, ὁ δοτὴρ τῆς εἰρήνης, νὰ σοῦ μαλακώση τὴν καρδιά.

* * *

Αὐτά σοῦ τὰ γράφω ἀπὸ καθῆκον. Καὶ σοῦ στέλνω μία πανίερη εἰκόνα τοῦ Σωτῆρα καὶ τῶν δυό μας. Ἀπευθύνομαι λοιπὸν καὶ σὲ σένα "στὸ Ὄνομα τοῦ Χριστοῦ". Ποὺ εἶναι θαυμαστὸ στοὺς ἀγγέλους• προσκυνητὸ στοὺς ἀποστόλους, μάρτυρες, ἱεράρχες καὶ μοναχούς• καὶ γλυκὺ σ' ἐμᾶς τοὺς ἁμαρτωλούς. Διότι σ' Αὐτὸν στηρίζομε τὴν ἐλπίδα μας. Πάψε νὰ κρατᾷς κακία. Καὶ ὅταν τὸ κάμῃς, εἰδοποίησέ με. Θὰ μοῦ κάμῃς

καλό.

Αὐτὰ τὰ φτωχά μου λόγια θὰ εἶναι γιὰ μένα μάρτυρας• καὶ γιὰ σένα κατήγορος στὸ φοβερὸ κριτήριο τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἂν κανεὶς σὲ συμβουλέψη ἀλλιῶς, μὴ δίνεις προσοχή. Γιατί τὰ λόγια του θὰ προέρχονται ἀπὸ τὸν Πονηρό. Διάβασε τὸ Εὐαγγέλιο καὶ θὰ τὸ διαπιστώσης.

Ὁ ταπεινὸς καὶ ἀνάξιος ἐπίσκοπος τοῦ Βορονὲζ Τύχων

Δεκέμβριος 4, 1764.

Βορονέζ.

(Πηγή: agiazoni.gr)